

עפ"א 2376/04/16 - עירית תל-אביב-יפו נגד אורן מעוז

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 2376-04-16 עירית תל-אביב-יפו נ' מעוז
תיק חיצוני: .

בפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערכת	עירית תל-אביב-יפו
נגד	
משיב	אורן מעוז

פסק דין

הערעור שבפני הוגש על גזר דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט ע' מסראווה) מיום 14.2.16.

הרקע:

ביום 6.9.15 הוגש לגבי רכבו של המשיב דו"ח בגין העמדת/החניית רכב בתוך צומת ברח' בזל 15 בתל אביב, עבירה לפי סעיף 6(ד)(3) לחוק העזר לתל אביב יפו (העמדת רכב וחנייתו) התשמ"ד-1983 (להלן: "**חוק העזר**"). בדו"ח צוין כי הרכב חנה בתוך צומת. עוד נאמר בו כי מדובר ברכב בעל תו נכה וכי "**הרכב היווה הפרעה לתנועה בפנייה מהרחוב**".

בית משפט קמא הרשיע את המשיב על פי הודאתו ובגזר הדין ציין כי חוק חנייה לנכים מתיר לבעל תו חנייה לנכה להחנות במקומות שאין החנייה מותרת בהן ובלבד שיעמדו בתנאים שונים מצטברים, כמפורט בסעיף 2 לחוק חניית נכים. עוד קבע בית משפט קמא כי על פי הוראות סעיף 3 לאותו חוק, ההיתר האמור מסויג כך שלא יחול על רכב נכה שחנה בתוך צומת ובקרבתו. במקרה דנן, אין חולק כי הרכב חנה בתוך הצומת. בית משפט קמא קיבל את טענתו של המשיב לפיה יש להתחשב בעובדה שמדובר ברכב בעל תו נכה וכי מן הסתם עשה ברכב שימוש לטובת עניינו של הנכה. עוד נקבע כי מאחר וצוין בדו"ח כי מדובר ברכב בעל תו חנייה של נכה, מדובר בחזקה לפיה השימוש באותו רכב נעשה לטובת עניינו של הנכה ועל הטוען ההפך להפריך את החזקה. בנסיבות הללו קבע בית משפט קמא כי יש להתחשב בעובדה כי מדובר ברכב של נכה וכי לטענת המשיב, ההפרעה לתנועה הייתה מינורית, אם בכלל. וזאת למרות שציין כי מעין בתמונה התרשם כי רכבו של המשיב חסם את שדה הראיה באופן חלקי. בנסיבות הללו פסק בית משפט קמא: "**...דעתי היא שיש מקום להתחשבות מסוימת בלבד**" והטיל על המשיב קנס בסך ₪ 150 במקום הקנס המקורי בסך ₪ 250.

להלן טענות ב"כ המערער:

1. טעה בית משפט קמא שקבע כי נסיבות המקרה מצדיקות הפחתה בגובה הקנס והטיל קנס נמוך בסך 150 ₪ למרות שהמחוקק קבע קנס בשיעור של 250 ₪.
2. המחוקק קבע הקלות רבות לחניית רכב נכה אולם העדיף במקרה של חנייה בצומת את האינטרס הציבורי על פני האינטרס של הנכה. בנסיבות הללו לא היה מקום להתחשב במשיב רק משום שנהג ברכב נכה ולהפחית מגובה הקנס המקורי.
3. עוד טעה בית משפט קמא כאשר קבע כי קיימת חזקה לפיה כל רכב הנושא תו נכה משמש דרך קבע את הנכה וכי על המאשימה להפריך חזקה זו. קביעה זו מנוגדת לחוק חנייה לנכים בו נקבע כי אין להשתמש בתו הנכה כאשר הנכה אינו ברכב. אין להטיל על המאשימה את הנטל להוכיח זאת שכן אין באפשרות הפקח לדעת מי השתמש ברכב עובר לחנייה.
4. בנסיבות דנן, לא התקיימו כל נסיבות המצדיקות הפחתת הקנס, כמפורט בסעיף 230 לחסד"פ.
5. הפסיקה קבעה כי אין להפחית את הקנס המקורי כדבר שבשגרה מאחר והדבר מעודד פניות סרק לבתי המשפט.

דין והכרעה:

1. כבר עתה ייאמר כי יש ממש בערעור זה ודינו להתקבל.
- המחוקק קבע הקלות רבות לחנייה של רכבי נכים בעלי תו נכה. בסעיף 2(א) לחוק חנייה לנכים נקבע כי נכה בעל תו נכה רשאי להחנות את רכבו במקום שהחנייה איננה מותרת בו, אם התקיימו ארבעת התנאים המצטברים המפורטים בסעיף זה. עוד קבע המחוקק בסעיף 3 לחוק דנן רשימה סגורה של מקומות אשר אסורים לחנייה גם לנכים וביניהם צומת, מעבר חצייה, נתיב תחבורה ציבורית ועוד. בנסיבות הללו, כאשר רכב של נכה חונה באחד המקומות האסורים הללו, במקרה שלנו בתוך צומת, אין מקום להתחשב בו רק מהטעם שמדובר ברכב של נכה ולא אלה הן הנסיבות המיוחדות המצדיקות הפחתת הקנס המקורי, כמפורט בסעיף 230 לחסד"פ.

הנטל להוכחת הנסיבות המיוחדות המצדיקות הפחתת הקנס המקורי מוטל על הטוען לנסיבות הללו על המשיב. אם ביקש המשיב לטעון לנסיבות המיוחדות הללו, היה עליו להוכיח לדוגמא, שהנכה היה ברכב ונזקק להגיע בדחיפות לטיפול רפואי וכדומה.

אין להטיל על המערער את הנטל השלילי, להוכיח שהנכה לא היה ברכב. הפקחים מגיעים בדרך כלל לרכב כאשר

הוא חונה ואין בו איש.

כאמור, על הטוען לקיומן של נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתת הקנס שקבע המחוקק להוכיח כי הנכה היה ברכב עובר למתן הדו"ח וכי התקיימו נסיבות מיוחדות באותו אירוע, בנוסף להיותו של המשיב נכה. שהרי בצומת נאסר במפורש גם על הנכה להחנות את רכבו. מה גם שבמקרה זה הרכב אף הפריע לתנועה.

זאת ועוד, הלכה פסוקה היא כי הפחתת הקנס המקורי לא תעשה כדבר שבשגרה אלא רק בנסיבות מיוחדות שבהן קיימת מצוקה אמיתית, אחרת הדבר יגרום לשטף התדיינויות סרק בבית משפט לעניינים מקומיים ולבזבז משאבים (ראה עפ"א 80049/05 מדינת ישראל נ' גבראל אברמוב; ע"פ 080031/01 מדינת ישראל נ' גוטסמן; עפ"א 31035-05-15 מדינת ישראל נ' תום זמירה).

במקרה שלפנינו המשיב טען כי איננו זוכר את פרטי המקרה נשוא הדיון, כך שגם לא הוכיח קיומן של נסיבות מיוחדות המצדיקות את הפחתת הקנס המקורי.

אי לכך ולאור כל האמור לעיל, אני מקבלת את הערעור.

מאחר וערכאת הערעור איננה ממצה את הדין עם המשיבים, אני מטילה על המשיב לשלם את הקנס המקורי בסך 250 ₪. הקנס ישולם תוך 30 יום מהיום. מסכום זה יקוזז כל סכום ששולם, אם שולם על חשבון הקנס דנן.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשע"ו, 22 יוני 2016, בהעדר הצדדים.